

Anne

– Silüet · 14 Eylül 2020

Bir garip senaryo, bir garip sahne!
Hep çeyrek artistler oynuyor; neden?
Son adam ben miyim, ben miyim anne?
Kendi sorgusunda tanıklık eden...

Asi bir ruhum ben, isyandan bıkmış,
Başım, yürüdüğüm yolun tümseği!
Her durak ayrı bir kalabalıkmış;
Herkes görür, bir ben görmem kimseyi.

Vasıf değişmiyor küçümsemekle;
Ne insanlar fare, ne hayat lağım!
Son bir gayret için sabırla bekle,
Anne, seni birgün anlayacağım!

Birazdan kalbime düşecek tetik,
Boş kovan geçmişim, çekirdek benim!
Edebiyat, fikir, sanat, estetik...
Herşey alaşağı, kalan tek benim!

Karanlık bir dehliz... Nihayet ışık,
Görünüyor anne, O'na hamdolsun!
Otuz beş senedir susan bu çığlık,
Artık haykırıyor beni, andolsun!